

ปนัดดา ศิริพัฒนกุล. (2566). การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ดุษฎินิพนธ์ ปร.ด. (การบริหารการศึกษา). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

คณะกรรมการที่ปรึกษาดุษฎินิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรสวัสดิ์ ศิริศานันท์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา)	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรังกูร วรบำรุงกุล ปร.ด. (พัฒนศึกษา)	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ชัย ศรีพนมธนากร กศ.ด. (วิจัยและประเมินทางการศึกษา)	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) ทดสอบความสอดคล้องของตัวบ่งชี้การจัดการศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนข้ามกลุ่มของตัวบ่งชี้การจัดการศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีลักษณะเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้ กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหาร 56 คน ครู 300 คน จาก 72 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 356 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีความเชื่อมั่น 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติการวิเคราะห์เชิงสำรวจอันดับ 1 และอันดับ 2 ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความสอดคล้องของตัวบ่งชี้ กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหาร 223 คน ครู 892 คน จาก 223 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 1,116 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีความเชื่อมั่น 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติการวิเคราะห์เชิงยืนยันอันดับ 1 และอันดับ 2 ขั้นตอนที่ 3 ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนข้ามกลุ่ม 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง และกลุ่มที่ 2 โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลการวัด ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพหุกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า

1. ตัวบ่งชี้การจัดการศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ 18 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ผู้บริหารดิจิทัล ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ 2) องค์กรดิจิทัล ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้

3) ผู้เรียนดิจิทัล ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ 4) พลังการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้
5) ครูยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ และ 6) ความเป็นพลเมืองดิจิทัล ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้

2. ผลการทดสอบความสอดคล้องของตัวบ่งชี้การจัดการศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ามีความสอดคล้อง โดยมีค่าดัชนีการทดสอบ $\chi^2/df = 0.871$, $p\text{-value} = 0.755$, $RMSEA = 0.000$, $CFI = 1.000$, $SRMR = 0.013$ และ $GFI = 0.999$

3. ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนข้ามกลุ่มของตัวบ่งชี้การจัดการศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียนมัธยมศึกษากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 มีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล แต่มีความแปรปรวนของค่าพารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบ

คำสำคัญ : การพัฒนาตัวบ่งชี้, การจัดการศึกษา, ยุคดิจิทัล

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Panutda Siriphattanakul. (2023). **Development of Educational Management Indicators in the Digital Age for Secondary Schools.** Dissertation Ph.D. (Educational Administration).
Chanthaburi : Rambhai Barni Rajabhat University.

Dissertation Advisors

Assistant Professor Dr.Pornsawad Sirasatanan Ed.D. (Educational Administration)	Chairman
Assistant Professor Dr.Theerungkoon Warabamrungskul Ph.D. (Development Educational)	Member
Assistant Professor Dr.Sawatchai Sripanomtanakorn Ph.D. (Educational Research and Evaluation)	Member

Abstract

The purposes of this research were to: 1) develop educational management indicators in the digital age for secondary schools, 2) test the consistency of these indicators based on a certain conceptual framework, related researches and empirical data, and 3) test the measurement of invariance across groups. This research was quantitative research, consisting of 3 steps: Step 1; to develop educational management indicators. The sample consisted of 356 administrators and teachers from 72 secondary schools, selected by multi-stage random sampling. The research instrument was a 5-level rating scale questionnaire with a reliability coefficient of 0.97. The data were analyzed by: Exploratory Factor Analysis: first order and second order. Step 2; to test the educational management indicators model. The sample consisted of 1,116 administrators and teachers from 223 secondary schools, selected by multi-stage random sampling. The research instrument was a 5-level rating scale questionnaire with a reliability coefficient of 0.97. The data were analyzed by: Confirmatory Factor Analysis: first order and second order. Step 3; to test the measurement of invariance across groups, group 1; small and medium school groups and group 2; large and extra-large school groups. The data were analyzed by; Multi-group Analysis.

The results of this research were as follows: 1) the educational management indicators in the digital age for secondary schools consisted of 6 components and 18 indicators including: 3 indicators for digital administrator, 3 indicators for digital organization, 3 indicators for digital

learner, 3 indicators for digital power of learning, 3 indicators for digital teacher and 3 indicators for digital citizenship; 2) the model of educational management indicators in the digital age for secondary schools showed congruence with the empirical data at the level of $\chi^2/df = 0.871$, p-value = 0.755, RMSEA = 0.000, CFI = 1.000, SRMR = 0.013 and GFI = 0.999; and 3) the model of educational management indicators in the digital age for secondary schools had an invariance between groups of group 1 and group 2, but their factor loadings varied.

Keywords : Development of indicators, Educational management, Digital age

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี